

UCHWAŁA NR 116/2023
SENATU UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO
z dnia 24 maja 2023 r.

**w sprawie programu studiów dla kierunku *Antropologia literatury, teatru i filmu*
na poziomie studiów drugiego stopnia**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023 poz. 742) uchwała się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego ustala program studiów dla kierunku *Antropologia literatury, teatru i filmu* na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2023/2024 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UWr
Rektor: *prof. R. Olkiewicz*

PROGRAM STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów: **Antropologia literatury, teatru i filmu**

Dyscypliny naukowe: **literaturoznawstwo (58 %), nauki o sztuce (25 %), językoznawstwo (9%), nauki o kulturze i religii (8 %)**

Poziom studiów: **studia drugiego stopnia**

Poziom kwalifikacji: **7 Polskiej Ramy Kwalifikacji**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Forma studiów: **stacjonarna**

Tytuł zawodowy: **magister**

Nazwa wydziału: **Wydział Filologiczny**

OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW

Kod efektu uczenia się dla kierunku studiów	<u>Efekty uczenia się dla kierunku studiów</u> Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku <i>Antropologia literatury, teatru i filmu</i> absolwent uzyska efekty uczenia się w zakresie:	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
WIEDZA		
K_W01	posiada pogłębioną, rozszerzoną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o specyficie metodologicznej i terminologicznej dyscyplin humanistycznych; zna jej uwarunkowania historyczne i teoretyczne (filozoficzne); rozumie zarówno integralność humanistyki jako takiej, jak też zależności strukturalne i przedmiotowe pomiędzy jej dziedzinami i dyscyplinami	P7S_WG
K_W02	posiada pogłębioną, rozszerzoną uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę z zakresu dyscyplin humanistycznych wyróżnionych w strukturze teoretycznej kierunku: literaturoznawstwa, językoznawstwa, nauki o sztuce oraz nauki o kulturze i religii; zna tendencje rozwojowe tych dyscyplin	P7S_WG
K_W03	zna w stopniu rozszerzonym kluczowe – ze względu na specyfikę kierunku – teorie i koncepcje wypracowane w obrębie literaturoznawstwa, językoznawstwa, nauki o sztuce oraz nauki o kulturze i religii; posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach metodologicznych i terminologicznych tych teorii i koncepcji	P7S_WG
K_W04	posiada rozszerzoną wiedzę o najważniejszych – wybranych ze względu na specyfikę kierunku – współczesnych dokonaniach i tendencjach w obrębie literaturoznawstwa, językoznawstwa, nauki o sztuce oraz nauki o kulturze i religii	P7S_WG
K_W05	posiada rozszerzoną wiedzę o instytucjach kultury, mediach i multimediami w ich związku z kulturą oraz o współczesnym życiu kulturalnym, szczególnie literackim, teatralnym i filmowym, a także muzycznym	P7S_WG

K_W06	rozumie zarówno komunikacyjne, hermeneutyczne i perswazyjne walory języka; rozumie swoistość związku języka i kultury	P7S_WG
K_W07	rozumie kontekst systemowy (w tym prawno-ekonomiczny) instytucjonalizacji, formalizacji i specjalizacji różnych dziedzin kultury i sztuki; zna i rozumie podstawowe konteksty funkcjonowania i obowiązywania reguł własności intelektualnej, przemysłowej i prawa autorskiego; zna i rozumie ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanych z kierunkiem studiów	P7S_WK
K_W08	zna metody i podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P7S_WK
K_W09	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z różnych dziedzin sztuki	P7S_WK
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi rozszerzać swoją wiedzę tak, by pogłębiać umiejętności badawcze	P7S_UW
K_U02	wykorzystując zdobyte w czasie studiów narzędzia analityczne, selekcjonuje i integruje informacje, m.in. uzyskane za pomocą zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; dokonuje krytycznej analizy, syntezy oraz twórczej interpretacji zdobytych informacji	P7S_UW
K_U03	potrafi poddać rozszerzonej i krytycznej analizie i pogłębionej, twórczej interpretacji przedmioty i teksty kultury, w tym zwłaszcza dzieła literackie, teatralne i filmowe	P7S_UW
K_U04	potrafi przeprowadzić dobór każdorazowo odpowiednich i stosownych metod i narzędzi badawczych, m.in. zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; szacuje i ewentualnie wykorzystuje poszczególne metody do samodzielnego rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów badawczych	P7S_UW
K_U05	w kontekście zawodowym i intelektualnym – w odniesieniu do faktów i artefaktów świata ludzkiego – formułuje i prezentuje opinie krytyczne; potrafi nadać swoim przekonaniom postać argumentacji	P7S_UW
K_U06	potrafi przeprowadzić integrację swojej wiedzy lub jej części, w kontekście pracy badawczej i zawodowej	P7S_UW
K_U07	potrafi budować pogłębione i zarazem poprawne wypowiedzi ustne i pisemne; potrafi wykorzystać specyficzne możliwości poszczególnych rodzajów kanałów komunikacyjnych, w tym nowych mediów	P7S_UK
K_U08	posiada umiejętności językowe zgodne z wymogami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego dla języka obcego; potrafi je wykorzystać, budując w języku obcym wypowiedzi ustne i pisemne w zakresie dyscyplin kierunkowych: literaturoznawstwa i językoznawstwa	P7S_UK

K_U09	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców	P7S_UK
K_U10	potrafi zorganizować pracę zespołu, współdziałać w nim i sprawnie nim kierować; jest odpowiedzialny za wyniki uzyskane w pracy zespołowej	P7S_U0
K_U11	potrafi planować i realizować proces permanentnego uczenia i doskonalenia się; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	P7S_UU
K_U12	potrafi gospodarować czasem i realizować w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania; potrafi przy tym dokonać wyboru optymalnego rozwiązania i skutecznie przekonać do swoich racji	P7S_U0 P7S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P7S_KK
K_K02	uznaje znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, a w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem tych problemów – zasięga opinii ekspertów	P7S_KK
K_K03	czuje się odpowiedzialny za przyszłość kultury śródziemnomorskiej, a w jej obrębie – polskiej; podejmuje, w sobie właściwej skali, działania na rzecz zachowania tego, co w niej kluczowe	P7S_KO
K_K04	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, interesu publicznego	P7S_KO
K_K05	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodowego i podtrzymywania etosu zawodowego	P7S_KR
K_K06	jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, do współpracy i współdziałania, negocjacji, posługiwania się metodami i narzędziami zarządzania własną ścieżką kariery zawodowej	P7S_KO
K_K07	uczestniczy w życiu kulturalnym	P7S_KO

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K (przed podkreśleniem) – kierunkowe efekty uczenia się

W – kategoria – wiedza

U – kategoria – umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria – kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne – kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

TREŚCI PROGRAMOWE

Lp.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe
1.	Prawo autorskie i prasowe	<p>Przedmiot i podmiot ustawy – poszerzenie pojęć. Pojęcia: utworu opublikowanego, opublikowania równoczesnego, utworu rozpowszechnionego, wprowadzenia utworu do obrotu, użyczenia egzemplarza utworu, odtworzenia utworu. Rodzaje dozwolonego użytku. Dozwolony użytek na rzecz beneficjentów (pojęcie beneficjenta). Działalność bibliotek. Zasady określania i wypłaty wynagrodzenia za użyczenie egzemplarzy utworów przez biblioteki publiczne. Dozwolony użytek utworów osieroconych. Niektóre sposoby korzystania z utworów niedostępnych w obrocie handlowym. Umowy autorskie – poszerzenie zagadnienia. Zakres licencji. Licencje CC. Przejście autorskich praw majątkowych. Szczególne rozwiązania dotyczące utworów audiowizualnych i programów komputerowych. Prawa pokrewne. Prawa do pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych. Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Pojęcia: organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, właściwej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, umowy o zbiorowe zarządzanie, umowy o reprezentacji. Problem tzw. przywłaszczenia kulturowego. Plagiat. Konsekwencje popełnienia plagiatu w kontekście ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Prawo autorskie w Internecie. Zakres przedmiotowy i podmiotowy prawa prasowego, ustawowe definicje nadawcy, dziennika, czasopisma, programu, audycji, producenta. Działalność wydawnicza, rejestracja dzienników. Pojęcie redaktora, wydawcy, rady prasowej, tytułu prasowego. Ustawowe wymogi treści publikacji prasowych. Komunikat, ogłoszenie, wyrok, list gończy, ogłoszenia prywatne, reklamy. Prawa i obowiązki dziennikarzy. Prawo do informacji, do sprawozdawczości, do krytyki; obowiązek głoszenia prawdy, szczególnej staranności i rzetelności. Ochrona dóbr osobistych, dbałość o poprawność języka. Ochrona informatorów. Sprostowania i odpowiedzi. Cywilna i karna odpowiedzialność prawna dziennikarzy i prasy.</p>
2.	Teoria kultury a zagadnienia współczesności	<p>Zadania teorii kultury, miejsce tej dziedziny w strukturze humanistyki; wybrane ogólne teoretyczne ujęcia kultury; metodologiczne aspekty badania kultur: interpretacja, reprezentacja, usytuowanie procesów poznawczych; wybrane teorie i metodologie interpretacji tekstów kultury, m.in. postkolonializm oraz posthumanizm; problemy relatywizmu i pluralizmu kulturowego, wojny kulturowe; kultura popularna.</p>
3.	Kulturowa teoria literatury	<p>Podstawowe elementy składowe zwrotu antropologicznego; „nieliteracka” lektura literatury – konsekwencje; analityczny przegląd podstawowych konceptów kulturowych teorii literatury: podmiot – tożsamość – <i>gender</i> – gatunek – narracja; konsekwencje interpretacji pragmatycznej dzieł literackich.</p>
4.	Wstęp do filozoficznej antropologii literatury	<p>Klasyczne ujęcia problemów antropologii filozoficznej; miejsce człowieka w historii oraz wobec wyzwań współczesności; antropologia lektury literackiej (<i>Śmierć autora</i> R. Barthesa); antropologia fikcji (W. Iser, J. Derrida – różne problemy istnienia świata przedstawionego i rzeczywistego); zastosowanie metod literackich czy narracyjnych do analizy kwestii moralnych (A. Camus, A. Sołżenicyn); antropologia języka literackiego (związki literatury i retoryki); literatura jako kulturowy sposób badania świadomości (eksperymenty literackie, strumień świadomości i konsekwencje); opowiadanie (narracja,</p>

		również oralna) jako sposób samoprezentacji człowieka; pamięć i doświadczenie jako podstawowe problemy antropologii literaturoznawczej; badacze łączący antropologię (filozoficzną) z literaturoznawstwem: M. Bachtin, W. Propp, C. Levi-Strauss
5.	Antropologia teatru (I)	Antropologia teatru, antropologia aktora w XX wieku. Wprowadzenie; antropologia teatru – definicja Patrice’a Pavis’a; antropologia teatru Jerzego Grotowskiego . „Akcja”; Trzeci teatr oraz barter Eugenia Barby i Odin Teatret; projekcja i omówienie filmu <i>Po obu brzegach rzeki</i> – bartery Odin Teatret w Peru; International School of Theatre Anthropology (ISTA) Barby – pierwsze hipotezy; Teatr Wschodu i Zachodu w pracach ISTA; projekcja filmu <i>Shakti. Sesja ISTA w Salento 1987</i> ; przyszłość rytuału Richarda Schechnera; poszukiwanie uniwersalnego języka teatru – podróże afrykańskie Petera Brooka; geneza spektaklu międzykulturowego <i>Mahabharata</i> M. Brooka; projekcja i analiza fragmentów filmu <i>Mahabharata</i> Brooka; związki teatru z literaturą; dramat jako rodzaj literacki.
6.	Antropologia obrazu – sztuki plastyczne	Antropologia obrazu – zagadnienia teoretyczne; obraz a medium; moc obrazu (jak obraz oddziałuje na człowieka, współczesne formy ikonoklazmu); obraz ciała jako obraz człowieka; pamięć, trauma a obrazy filmowe; transformacyjny potencjał obrazów (zagadnienie utopii i krytyki społecznej).
7.	Warsztaty przemawiania i pisanie (I)	Rozpoznawanie audytorium; ustalanie tematów przemówień; odpowiedni dobór dowodów, toposów i środków emocjonalnych; techniki kompozycyjne, spajanie tekstu mowy w organiczną całość; budowanie form argumentacyjnych, badanie wartości argumentów, odpieranie zarzutów; rozpoznawanie sofizmów i chwytów erystycznych; osiąganie poprawności jasności, stosowności i ozdobności stylu przemówień; stosowanie tropów i figur retorycznych; sztuka zapamiętywania przemówienia (lub jego elementów) oraz umiejętne posługiwanie się tekstem mowy; pokonywanie lęku przed występowaniem, pozytywne wykorzystywanie tremy; utrzymywanie kontaktu z publicznością, podtrzymywanie uwagi słuchaczy; odpowiednie użyciu głosu (w zakresie słyszalności, wyrażności i wyrazistości); odpowiednie użycie ruchu, tzw. mowa ciała, estetyka gestu, mimika; przygotowywanie scenografii wystąpienia (odpowiedni strój i przestrzeń); reżyseria akcji retorycznej (integrowanie środków werbalnych i niewerbalnych) wobec potrzeby naturalności wystąpienia; sztuka dyskusji, odpowiadanie na pytania po wygłoszeniu mowy.
8.	Antropologia obrazu - film	Początki audiowizualności w antropologii: Robert Flaherty i inni pionierzy; osiągnięcia i sposoby filmowania kultur w latach 30. XX w. (M. Mead, G. Bateson, B. Wright); lata 50. XX w., czyli czas rodziny Marshallów; Jean Rouch i jego filmy; Roberta Gardnera <i>Dead Birds</i> ; film etnograficzny w teorii: kodeks Karla Heidera; jak jest możliwa antropologia filmu? – z perspektywy polskiego filmoznawstwa; film fabularny jako opis kultury, jako dokument kultury: <i>Cienie zapomnianych przodków</i> Sergieja Paradżanowa, <i>Papusza</i> Krzysztofa Krauzego, <i>Uniesie nas wiatr</i> Abbasa Kiarostamiego. <i>Lekcja kina</i> Abbasa Kiarostamiego, <i>Vatel</i> Rolanda Joffé, <i>Savage Innocents</i> Nicolasa Roega, <i>Ziemia drży</i> Luchina Viscontiego; konflikt kultur w filmie: <i>Misja</i> Rolada Joffé, <i>Czarna suknia</i> Bruce’a Beresforda (lub <i>Walkabout</i> Nicholasa Roega).
9.	Kierunki badań literackich	Historia europejskiego i angloamerykańskiego literaturoznawstwa; problemy teorii i metody; problemy aplikacji założeń teoretycznych; szkoła badawcza jako instytucja społeczna (rola autorytetu); społeczny i historyczny kontekst badań literackich.
10.	Antropologia kultury	Antropologia jako dyscyplina naukowa. Paradygmaty i perspektywy badawcze w antropologii kulturowej; myślenie teoretyczne w antropologii kulturowej. Koncepcje postmodernistyczne; podejście: ewolucjonistyczne – tradycja „biologiczna” i „kulturowa”; ewolucjonizm unilinearny, uniwersalny,

		multilinearny; dyfuzjonizm i szkoła kręgów kulturowo- historycznych; relatywizm kulturowy F. Boasa; konfiguracyjizm R. Benedict i M. Mead; funkcjonalizm, funkcjonalizm strukturalny; strukturalizm; interpretacyjizm E. Evansa-Pritcharda i C. Geertza; kognitywizm; Interakcjonizm symboliczny. Koncepcje W.V. Turnera. Symbole przewodnie (semantyka pola symbolu i dynamika wewnętrznych jego przekształceń potencjalnie prowadzących do katharsis); mechanizm mimetyczny i teoria kozła ofiarnego R. Girarda; antropologia kulturowa a psychologia i socjologia; językoznawstwo, psycholingwistyka i antropologia; antropologia kulturowa a historia i archeologia; antropologia kulturowa a filozofia.
11.	Antropologia teatru (II)	Antropologia widowisk i antropologia ciała. Metafora <i>theatrum mundi</i> i jej literackie oraz filozoficzne źródła; teatralizacja zachowań ludzkich. Wrażenia przekazywane i wywoływane na co dzień; gry i zabawy w świecie widowisk; widowiskowość rytuału; ceremonie społeczne i teatralne; ceremonie prywatne; widowisko katartyczne. Utwór dramatyczny jako dzieło do wystawienia i czytania. Magia teatru; karnawał i karnawalizacja (również jako motyw literacki); karnawał maski; maska jako teatralne postaciowanie; ciało i kostium; ciało w kulturze współczesnej.
12.	Teatr w świecie – świat w teatrze	Fenomenologia – co to jest teatr?; semiologia – dyskurs teatralny; teatr postdramatyczny; performatyka – performans (w tym performance kulturowe); performatyka – przedstawienie teatralnego jako wydarzenie; od tekstu (literackiego) do przedstawienia; źródła do rekonstrukcji dzieła teatralnego; człowiek w teatrze życia codziennego (teatralizacja życia jako bazowa cecha współczesności).
13.	Film jako tekst kultury	Repetytorium z poetyki filmu: struktura dzieła filmowego: styl (poziomy organizacji stylistycznej oraz filmowe formy podawcze), kompozycja dzieła filmowego i jego funkcja; genologia filmowa; metaforyczność i metonimiczność; semiotyka kultury; film w perspektywie semiotycznej; narodziny kina a stan kultury Zachodu; kino gatunków a kultura USA; western jako gatunek narodowy Amerykanów; Nowa Fala a kontestacja lat 60. XX w.; Polska Szkoła Filmowa wobec tradycji kultury polskiej; PRL-owska kultura popularna – film sensacyjno-kryminalny; postmodernizm filmowy jako wariant postmodernizmu kulturowego.
14.	Warsztaty przemawiania i pisania (II)	Dyskusja na temat stanu współczesnej polszczyzny: zjawisko wulgaryzacji i ograniczenie stylistycznych zasobów języka; eksperyment stylistyczny Raymonda Queneau jako inspiracja dla „teatru mowy”; stylistyczne modalności: od stylu „zero” do form „nieprzezroczystych”; wariacje stylowe na temat jednego tekstu (emfaza, patos, ironia, stylizacja, parodia; wiersz i scenka dramatyczna); „Wskrzeszenie” słowa, czyli powrót słów zapomnianych; recenzje i bezecenzje.
15.	Oralność w kulturze	Zjawisko oralności pierwotnej: oralność jako werbotoryczny sposób bycia oraz preferowany (ekstrawertyczny, prospołeczny) typ osobowości; komunikacja językowa oparta na słowie mówionym; oralne uczenie się i zapamiętywanie; kształtowanie się swoistej poetyki tekstu ustnego; kwestia gatunkowego zróżnicowania komunikatów ustnych; siła sprawcza słowa mówionego (mowne zachowania magiczne); między oralnością pierwotną a kulturą pisma i druku (residuum oralne w kulturach używających pisma i druku, obserwowane m. in. na przykładzie listu ludowego); oralność wtórna podtrzymywana we współczesnej kulturze przez środki elektroniczne – m.in. telefon, radio, telewizję; zjawisko stylizacji językowej inspirowanej formami wypowiedzi ustnej (literackie egzemplifikacje, np. <i>Pamiętnik z powstania warszawskiego</i> M. Białoszewskiego wobec wzorca potocznego opowiadania ustnego, czy <i>Traktat o łuskaniu</i>

		<i>fasoli</i> W. Myśliwskiego jako przykład „monologu wypowiedzianego”); obecność wzorców wypowiedzi oralnej w wybranych tekstach literatury wysokoartystycznej (na przykładzie <i>Wysokiej poloniny</i> S. Vincenza).
16.	Antropologiczne czytanie literatury	Antropologia miasta i przestrzeni; antropologia codzienności; problemy władzy i biopolityki w badaniach kulturowych; tożsamość kulturowa – etniczność – migracja. Problem urasowania podmiotu; <i>Human-animal studies</i> , antrozologia w badaniach literackich; ciało i płęć w perspektywie antropologii, krytyki feministycznej i <i>gender studies</i> (egzemplifikacje literackie); czytanie autobiografii (czy autobiografia to literatura?): prawda autobiograficzna, narracja a doświadczenie.
17.	Antropologia dzieciństwa (I)	Główne nurty współczesnych badań nad dzieckiem i dzieciństwem; historia dzieciństwa i rozumienie dzieciństwa w kontekście badań antropologicznych; kulturowy status dzieciństwa; między konstrukcją, rekonstrukcją a dekonstrukcją dzieciństwa; dziecko i dzieciństwo w społecznościach plemiennych: obyczaje, rytuały inicjacyjne; dziecko i dzieciństwo w rodzinie chłopskiej: obyczaje, przesady, folklor; dziecko i dzieciństwo w społeczeństwie współczesnym; artystyczne wizje dziecka i dzieciństwa; dziecko w świecie „wielkiej zabawy”; dziecko wobec edukacji, dyscypliny i wychowania; „Tematy trudne” jako kategorie badania dzieciństwa.
18.	Teatr na styku kultur	Historia czy historie teatru?; dramat literacki jako element dzieła teatralnego; teatr starożytnej Grecji; teatr średniowieczny; teatr elżbietański; specyfika teatru subkontynentu indyjskiego; konwencja kathakali – indyjskiego gatunku „dance-drama”; performatywne gatunki tybetańskie; Lhamo – tybetańska opera ludowa jako <i>pars pro toto</i> tamtej kultury; polski teatr romantyczny (literackie egzemplifikacje); Witkacego teoria Czystej Formy w teatrze (literackie egzemplifikacje); Tadeusz Kantor i teatr postdramatyczny; Jerzy Grotowski i teatr ubogi; Krystian Lupa i przełom performatywny.
19.	Muzyka: globalność i etniczność, ciągłość i zmiana	Problem „granicy współczesności” w muzyce („klasycznej”, popularnej i tradycyjnej); muzyka dzisiejsza a style, gatunki i obiegi – próba opisu socjologicznego; muzyka ludowa i tradycyjna a muzyka profesjonalna – mechanizmy wpływu, ideologie i efekty artystyczne; muzyka współczesna a „styl międzynarodowy” w sztukach wizualnych; czy w muzyce współczesnej istnieją style narodowe?; mainstream i alternatywa w muzyce – prawidłowości i paradoksy; <i>World music</i> jako fakt i jako konstrukt kulturowy.
20.	Literatura i kultura popularna (I)	Definiowanie kultury, kultury popularnej, kultury masowej, literatury popularnej; metodologia badań; relacje między kulturą i literaturą popularną a kulturą i literaturą wysoką i masową; historia literatury i kultury popularnej oraz masowej; charakterystyka literatury i kultury popularnej; funkcje literatury i kultury popularnej; funkcje kultury masowej; wpływ wytworów kultury popularnej na odbiorcę.
21.	Literatura i kultura popularna (II)	Relacje między literaturą i kulturą popularną a wysoką i masową; zjawiska współczesnej kultury popularnej; gatunki literatury i kultury popularnej; tematyka literatury popularnej; wpływ literatury i kultury popularnej na odbiorcę.
22.	Antropologia dzieciństwa (II)	Dziecko jako temat literatury i sztuki dla dorosłych; antropologiczne czytanie literatury dla dzieci i młodzieży; autobiografie literackie jako źródło wiedzy o dzieciństwie.
23.	Sztuki w sieci społecznej	Specyfika metodologiczna teorii sztuki; różnorodne teoretyczne koncepcje sztuki ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji kładących nacisk na społeczne uwikłania sztuki, np. koncepcji instytucjonalnych; społeczne uwarunkowania odbioru sztuki; społeczne uwarunkowania kategoryzacji rodzajów sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem podziału na sztukę wysoką i niską/popularną; wybrane krytyczne

		metody analizy społecznych uwikłań dzieł sztuki, np. postkolonializm, posthumanizm.
24.	Seminarium magisterskie	Semestr 1: Metodologia pracy naukowej. Właściwości tezy; gromadzenie bibliografii; wybór (wstępny) tematu pracy magisterskiej. Semestr 2: Metody zbierania materiałów do pracy; opracowanie stanu badań; wstępny dobór materiału; prezentacja pracy (plan pracy, bibliografia, stan badań); wybór (ostateczny) tematu pracy magisterskiej. Semestr 3: Analiza zebranego materiału; wstępne wyniki badań; wstępna wersja pracy; studium przypadku: prezentacja poszczególnych zagadnień opracowywanych przez magistrantów. Semestr 4: Ustosunkowanie się do uwag promotora; ostateczna wersja pracy; uwagi techniczne dotyczące pisania i redakcji pracy; prezentacja pracy.
25.	Przedsiębiorczość. Praca - biznes - kariera	Krajowy i (odpowiednio) międzynarodowy rynek pracy. Pracodawcy na krajowym i międzynarodowym rynku pracy. Prawo pracy i prawa pracownicze, ze szczególnym uwzględnieniem samozatrudnienia, firm jednoosobowych, wypełniania funkcji pracodawcy. Zarządzanie zasobami ludzkimi – katalog technik i strategii. Wspecjalizowane procedury rekrutacji do pracy (np. techniki <i>assessment center</i>). Zaawansowane procesy psychologii pracy (ze szczególnym uwzględnieniem higieny pracy i wypalenia zawodowego). Uregulowania na rynku pracy związane z ochroną praw pracowniczych (dyskryminacji i mobbingu). Komunikacja międzykulturowa w międzynarodowym zespole pracowniczym.

PROGRAM STUDIÓW

ROK I – SEMESTR I						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F ¹	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zaliczenia
1.	Teoria kultury a zagadnienia współczesności	O	W	30	3	O
2.	Kulturowa teoria literatury	O	Ćw.	30	4	E
3.	Wstęp do filozoficznej antropologii literatury	O	Ćw.	30	3	O
4.	Antropologia teatru (I)	O	W	15	3	O
5.	Literatura i kultura popularna (I)	O	W	30	3	E
6.	Literatura i kultura popularna (II)	O	Ćw.	15	2	O
7.	Antropologia obrazu - film	O	W	30	3	O
8.	Prawo autorskie i prasowe	O	W	30	4	O
9.	<i>Seminarium magisterskie</i>	OF	S	15	3	O

10.	<i>Przedmioty opcyjne*</i>	<i>OF</i>	<i>W / Ćw.</i>	<i>30</i>	<i>2</i>	<i>O/E</i>
11.	Szkolenie wstępne w zakresie BHP	O	e-learning	4	0	Zal.
RAZEM				259	30	

* Przedmioty opcyjne to przedmioty wybierane z puli zajęć opcyjnych corocznie proponowanych przez Instytut Filologii Polskiej lub Wydział Filologiczny – obowiązkiem studentki/studenta jest taki dobór tych zajęć, aby wypełnić wymogi dotyczące liczby godzin oraz liczby punktów ECTS przewidzianych w programie studiów w danym semestrze.

ROK I – SEMESTR II						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F ¹	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zaliczenia
1.	Kierunki badań literackich	O	W	30	3	E
2.	Antropologia kultury	O	Ćw.	30	2	O
3.	Antropologia teatru (II)	O	W	15	2	E
4.	Teatr w świecie – świat w teatrze	O	Ćw.	30	3	O
5.	Film jako tekst kultury	O	Ćw.	30	3	O
6.	Warsztaty przemawiania i pisanie (I)	O	Ćw.	30	3	O
7.	Oralność w kulturze	O	Ćw.	30	3	O
8.	<i>Seminarium magisterskie</i>	<i>OF</i>	<i>S</i>	<i>15</i>	<i>3</i>	<i>O</i>
9.	<i>Przedmioty opcyjne*</i>	<i>OF</i>	<i>W / Ćw.</i>	<i>30</i>	<i>3</i>	<i>O/E</i>
10.	<i>Lektorat języka obcego</i>	<i>OF</i>	<i>L</i>	<i>60</i>	<i>4</i>	<i>E</i>
11.	Przedsiębiorczość: praca, biznes, kariera	O	K	15	1	O
RAZEM				315	30	

* Przedmioty opcyjne to przedmioty wybierane z puli zajęć opcyjnych corocznie proponowanych przez Instytut Filologii Polskiej lub Wydział Filologiczny – obowiązkiem studentki/studenta jest taki dobór tych zajęć, aby wypełnić wymogi dotyczące liczby godzin oraz liczby punktów ECTS przewidzianych w programie studiów w danym semestrze.

ROK II – SEMESTR III						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F ¹	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zaliczenia

1.	Antropologiczne czytanie literatury	O	Ćw.	30	3	O
2.	Antropologia dzieciństwa (I)	O	Ćw.	30	4	O
3.	Teatr na styku kultur	O	Ćw.	30	3	O
4.	Warsztaty przemawiania i pisanie (II)	O	Ćw.	30	3	O
5.	<i>Seminarium magisterskie</i>	OF	S	30	8	O
6.	<i>Przedmioty opcyjne*</i>	OF	W / Ćw.	60	9	O/E
RAZEM				210	30	

* Przedmioty opcyjne to przedmioty wybierane z puli zajęć opcyjnych corocznie proponowanych przez Instytut Filologii Polskiej lub Wydział Filologiczny – obowiązkiem studentki/studenta jest taki dobór tych zajęć, aby wypełnić wymogi dotyczące liczby godzin oraz liczby punktów ECTS przewidzianych w programie studiów w danym semestrze.

ROK II – SEMESTR IV						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F ¹	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zaliczenia
1.	Antropologia obrazu – sztuki plastyczne	O	W	30	4	E
2.	Muzyka: globalność i etniczność, ciągłość i zmiana	O	Ćw.	30	3	O
3.	Antropologia dzieciństwa (II)	O	Ćw.	30	3	O
4.	Sztuki w sieci społecznej	O	Ćw.	30	4	O
5.	<i>Seminarium magisterskie</i>	OF	S	30	12	O
6.	<i>Przedmioty opcyjne*</i>	OF	W/ Ćw.	30	4	O/E
RAZEM				180	30	

* Przedmioty opcyjne to przedmioty wybierane z puli zajęć opcyjnych corocznie proponowanych przez Instytut Filologii Polskiej lub Wydział Filologiczny – obowiązkiem studentki/studenta jest taki dobór tych zajęć, aby wypełnić wymogi dotyczące liczby godzin oraz liczby punktów ECTS przewidzianych w programie studiów w danym semestrze.

¹ O – Obowiązkowy / OF – Zajęcia do wyboru (obowiązkowe) / F – Fakultatywny

² W – Wykład / Ćw. – Ćwiczenia / P – Proseminarium / S – Seminarium / L – Lektorat / PR – praktyka

³ O – Ocena / E – Egzamin / Zal. – Zaliczenie

Student ma obowiązek zrealizowania lektoratu z języka obcego (j. angielski, j. niemiecki, j. francuski, j. włoski, j. hiszpański, j. rosyjski) i osiągnięcia poziomu biegłości B2+ do końca III semestru studiów.

Przedmioty realizujące efekty uczenia się z nauk społecznych:

a) Przedsiębiorczość: praca, biznes, kariera (sem. II, 15 godz., 1 punkt ECTS)

b) Prawo autorskie i prasowe (sem. I, 30 godz., 4 punkty ECTS).

Przedmioty do wyboru:

I rok: 5 ECTS + 10 ECTS

II rok: 17 ECTS + 16 ECTS

Łącznie: 48 ECTS (40%)

I. W sumie:

godzin: 964

z czego: 664 na zajęcia obowiązkowe, 300 na zajęcia opcyjne (w tym 90 na seminarium magisterskie oraz 60 na język obcy)

punktów ECTS: 120

z czego 72 za zajęcia obowiązkowe, 48 za zajęcia opcyjne (w tym 26 za seminarium magisterskie oraz 4 za język obcy)

II. Język obcy:

Student dokonuje wyboru jednego z następujących języków: angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski, włoski.

Język wybrany staje się językiem obowiązkowym na poziomie B2+.

Nauczanie języków obcych odbywa się według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Szczegółowe informacje dotyczące programów i wymogów na poszczególnych poziomach znajdują się na stronie Studium.

Zmiana języka w trakcie nauki nie jest możliwa.

Nauka języka obcego odbywa się w semestrze II – przeznaczono na nią 60 godz.

III. Seminarium magisterskie:

Student dokonuje wyboru jednego z proponowanych seminariów magisterskich (koncentrujących się na zagadnieniach dotyczących literatury albo filmu, albo teatru) – zakres tematyczny, formy i treści realizacji seminarium prezentowane są przez prowadzącego seminarium.

Wskaźniki ECTS	
Liczba punktów ECTS niezbędna do uzyskania kwalifikacji	120 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, które student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	120 ECTS
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedzin nauk społecznych	5 ECTS
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego	4 ECTS
Liczba punktów ECTS, którą student cudzoziemiec musi uzyskać w ramach zajęć z języka polskiego	8 ECTS

Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać realizując moduły kształcenia na zajęciach ogólnouczelnianych (lektoraty, moduły związane z przygotowaniem do zawodu nauczyciela)	Lektorat: 4 ECTS Lektorat dla studentów cudzoziemców: 8 ECTS
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla programu przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny kształcenia	Językoznawstwo 9% Literaturoznawstwo 58% Nauki o kulturze i religii 8% Nauki o sztuce 25%
Procentowy udział poszczególnych dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się. Suma udziałów musi być równa 100%	Językoznawstwo 9% Literaturoznawstwo 58% Nauki o kulturze i religii 8% Nauki o sztuce 25%